

Nadal.

Partots, vora una feula
l'estan fent rodona
i un àngel els deu
al veu qui amansa:
- Partots, bon partots,
alànc en bonhora
deven la temata
que no ni perdreu ~~per~~ cosa.

Seguin la canó
qu' a cantat un partot
i en sent a Betlem
venen una cosa.
Nouren un vellit
i la seva esposa
i un infant que ha nat
no fa gaire estona
Nouren l' infant
qu' a deu i qu' a noure
que no se trossi
ni mica de roba.

In' al paller per nit
ni un tot moment prova
infant, ni bonich ~~per~~
que llinx i vora.

hi a dirien lesus
i es blanxos qui amansa
i alla hont ell somien
tot un mateix hi trota.
Los àngels jup d' ell
l' honama hi cantan
i tota les anelles del
del bosc hi responen.

Inou un a Betlem
ju trovan la cosa
i venen l' infant
i alegres l' adoran.

I tot de aquells
miss presents hi portan
i com miss se i miran
més bonich lo trovan.

II.

franch àngel de la montanya
que lluyx vos motmorant,
perquí passar tant depressa?
tant alegre hont se n va?
- A Betlem.

A Betlem que deu a nat.

Popallona manayoga
no t' fan per les heus del camp?
hont se n va que tant l' ofanyan
les altes belligant?
- A Betlem.

Estrella brillanta
tant alegre caminant,
estrella que venen
riallora, hont se n va?
- A Betlem.

Partots que t' ve a l'espatlla
i el gaset de net portan
hont avien tanta de colla
tant depressa com avall?
- A Betlem.

Estrella, muller, vora
dels cabris, d'ach la me gran
porta tu de la mantega
i corren cap a adorar
a Betlem
i Betlem que deu a nat.

III.

Matut d'essans adormidos,
misa toja de tota vora,
enai marxin de tota les angles
gabde la mare, cor de mare cor.
Dorm, dorm,
En mare vella, vella ton son.

In mon pit vege tu ben la vida
i vida in donar al ton amor,
de aquet Malis que gran respiran
miret un semblan de romanyos.
Dorm, dorm.

Veure ma falda per la dormida
la mesa boca vore ton front,
i aq romanyos podr saberne
beure ton somni de mes paton.
Dorm, dorm.

Manten romanyos clavells i roses
ivé apromante, cantant amors,
i ni ten romni de pit i espines
de mes besada se i fare doll.
Dorm, dorm.

I quan despartes de la dormida,
ton vlls riellors mirant de cost,
voren la mare que per veltaste
incala i l' hont hont a ton front.
Dorm, dorm,
En mare vella, vella ton son.

(Nº 118. 120. 122. 124)

Canó de la vella.

A quinze anys ja festegava,
en el vint i un me van casar,
vora de trenta ja era vinda,
finsme cent m'han d'interessar.
Per trenta anys de bona vida
més del doble de pensar.

Los quíntes anys que festegava
prou en vats apropiats;
lo primer sempre el desora
que després ja van passar!
Per trenta anys d.

La fugada de casoria
prou vats tindre de trencar,
encara que m'heu l'home
Dau n'hi ha de d'aquell tantar.
Per trenta anys d.

L'home mort, trenta anys jo feia,
q' en va per lo vumular;
una vida sempre es vella,
mas als homes m'hi va mirar.
Per trenta anys d.

La ninca m'hi din als noranta
"fate una ni fate colla";
ni m'hi amor quan estich sola
ventinat tant no hato de passar.
Per trenta anys d.

Ni tant tot de mi i recordan
los que m'heyan a ballar,
ni tant d'altres que tant jove
ne vats per salvejar.
Per trent' anys d.

A n'el home, doncelletes,
procurant ben amparar,
que si i m'hi, una videta
pel jovent vats que no fa,
i a trenta anys de bona vida
més del doble de pensar.

Per amor de Deu!

Per si alguna vol casarse
m'hi diré i me dot quin es,
trinc un' arpa una corda,
una lettra i un direr,
un baguet tot... tant de roba
q' un gran cap... sense cervell.
Una pibilleta
per amor de Deu.

Quan ma mare la viseria
va dictar i me batament,
com de gana badallava
se li va apagar la ven

q' el dotari va quedar
sense poder entendre res.
una pibilleta d.

Ay vadall de ma marida
t'han pulat tot los meus veus,
més q' tant lo que t' estimo
que badallo jo també,
q' any per mes que obro la boca
ni puch may parartir res.
Una pibilleta d.

Ay vadall de ma marida,
com de tu he quedat trencat!
ta de tu la fam me trasta
q' los dotels de vate,
per company tinc la tristesa,
l'alegria ni m'conving.
Una pibilleta d.

Tant de lo qui una ninquina
de bon cor avuy troba,
que m'hi posé corda a l'arpa,
a la volta algun direr,
q' al baguet me posé roba
q' m'hi posé a de l' cervell!...
Una pibilleta
per amor de Deu!

Cançó de la.

En un test de la finestra
hi havia tresmosa flor
que tota era plena d'aria
-amorosa mica-
de la mita m'hi poscor.

Quan jo vats veniste a veure
freqüava ja la nit
i la florista i' havia
-amorosa mica-
perquí i' s'hi para fugir.

I quan jo t' E vats fer la senya
q' en finestra van espia,
la florista que i' havia
-amorosa mica-
tot elvante i' va passar.

Cada tarda.

Cada tarda quan jo passo,
no puch mes, t' hato de mirar;
cada tarda quan jo passo,
jo no sé qui t' fa amagar!

Cada tarda quan jo passo,
ja poté fe' i' que vulgar fer;
cada tarda quib jo passo,
no hi ha mes, te miraré!